

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Gennemførelsen af, at det, man kalder den »grønne krone«, følger den almindelige krones kurs, er et princip, som vi fra dansk side har fastholdt i alle de forhandlinger, der har været vedrørende landbrugspriserne inden for EF, og derfor fik vi også gennemført, at det blev tilfældet for Danmarks vedkommende i forbindelse med den sidste kursjustering af valutaerne inden for slangen. Det indebærer, at der sker en stigning regnet i danske kroner på de fleste af vore eksportvarer inden for landbrugsområdet, idet prisen jo er fastsat i regningsenheder, og når der går flere kroner på en regningsenhed, så stiger prisen regnet i danske kroner, og det har en afsmittende virkning også for prisen på hjemmemarkedet.

Det betyder to ting. Det betyder på den ene side, at det danske landbrug får en valuta-indtægt, og derved får også den danske valutakasse en merindtægt, hvad vi trænger til i høj grad, af størrelsesordenen 500 mill. kr. Men det betyder samtidig, at der sker en vis prisstigning. Prisstigningen kan være vanskelig at vurdere helt nøjagtigt, men den ligger på omkring 150 kr. for en pristalsfamilie, og det svarer til en stigning i pristallet på mellem 0,2 og 0,3 procentpoint. Det er naturligvis beklageligt, og det er så meget mere beklageligt, som det jo er regeringens ønske at holde en linje i den økonomiske politik, der virker afdæmpende på pris-, indkomst- og omkostningsstigningerne, men i denne situation har hensynet til vores valutabalance måttet veje tungere end hensynet til påvirkningen på prisudviklingen.

Steen Folke (VS):

Jeg synes naturligvis, det er fint, at valutakassen får noget ud af det, der er foregået her, men jeg må indrømme, at det er ikke valutakassen, som er min første og største bekymring, men derimod almindelige lønarbejderfamiliers mulighed for at klare dagen og vejen.

Da augustforliget blev indgået, sagde økonomiministeren, at et af formålene med dette var at undgå en devaluering. Dengang var der tale om, at man netop ville søge at undgå at få nedskrevet kronen, med de konsekvenser, det ville have. Jeg synes nok, man må sige, at når der så et par måneder senere sker en reel devaluering over for en række af de vigtigste valutaer, så er augustforliget indgået under falske forudsætninger. Det er ikke nogen hemmelig-

hed, at vi under alle omstændigheder var kategoriske modstandere af augustforliget, men det, der er spørgsmålet her, er altså, at set ud fra regeringens egne præmisser har man gennemført dette augustforlig med den meget snævre lønramme under den forudsætning, at der ikke ville blive tale om en devaluering, og så kommer der en devaluering med de konsekvenser, det har i retning af højere priser.

Nu siger økonomiministeren, at virkningen på fødevarerpriserne alene – og det er det, jeg har spurgt om – vil svare til ca. 150 kr. for en pristalsfamilie. Jeg må sige, at jeg forstår det ikke helt. Jeg har tidligere set oplysninger om, at det ville svare til et halvt pristalspoint, det har finansministeren været citeret for, men det kan jo være et galt citat så. Men nu vel, uanset beløbets størrelse kan man sige, at det i sig selv måske ikke er så galt, men det er alligevel noget, der betyder noget inden for den meget snævre lønramme. Derfor undrer det mig, at regeringen ikke agter at gøre noget ved problemet, og jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren: hvad med de øvrige prisstigninger? Alt i alt mener jeg – der kommer jo prisstigninger på importvarerne – at de vil beløbe sig til måske 1 pct. forøgelse af omkostningerne for en almindelig pristalsfamilie. Synes ministeren ikke, at det sætter spørgsmålstegn ved, om man kan opretholde denne lønramme?

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg kan besvare tillægsspørgsmålet med at sige, at under forudsætning af, at det, hr. Steen Folke kalder devalueringen i forhold til de gennemsnitlige valutakurser, for Danmarks krone skulle blive 5 pct. – det var det, vi måtte gå ud fra efter de justeringer, der skete – så ville der komme en pristalsvirkning for landbrugsvarernes vedkommende af den størrelse, jeg nævnede, og for det samlede pristal ville der komme en pristalsvirkning på et sted omkring 1,4 procentpoints, det vil altså sige formentlig 1,2 pct. eller noget i den retning. Det er naturligvis beten ved at føre en sådan politik.

På den anden side var det efter min bedste opfattelse rigtigt og nødvendigt, at vi gik ind i en sådan justering af valutakurserne. Vi stod over for en kapitalbevægelse, som truede med at tømme vores valutareserver, og i den situation var det rigtigt for at bremse kapitalbevægelsen, som forventede, at der skulle ske kurs-